

Meije joostmist.
 Meid wirgas te,
 Et rühime
 So perra awwustuffele.

J. F. Heller.

E m a j ö g g i.

Kulus jöggede eina! Kus siino kätki ning algus?
 Näita, kus siino tee? Ellake! kus siino ots?

Süggawas ma rüppes sallamahti sündinud, pilwe rinnal wihma ning kastege imetatud, maggawad lätte sonekesed peidetud kambriis warjul. Ei olle seal neid weel kegi inimese loom tohtind/wadata ja nähha sada, mis keñast iisgawad lapsokesed õbbedasses kätkis uinuwad; ei olle ial ükski inimlik kõrw nende ingetõmbamist tunnistanud ehk nende healitsemist kuulsnud, egga ka inimlik silm nende naeratamist ehk nutto-kurbtust näinud. Üksnes waiksed ma-allused waimud káiwad seal sisse ja wälja, káswatawad lätte tütterid ja õppetawad neid jooksuma, andwad neile rõemolikku meelt ja juhatawad neile mõnda tarwilikku asja. Mõnda kossuwad süggawas ma põhjas Ema-jõe lättekesed ja immitsewad salla te-raddasid möda, kunni nemad wimaks Ottepá kihhelkonnas kahhel paigal

ma põuest wälja kargawad ja ruttust jooksu lip-pawad. Esimene arro tõuseb Ema-lättele lõune pool Arrola mõisat, tungib Rebbastse järwest läbbi Arrola mõisa pole, kallap sealt Pühhajärwe mõisa kaudo Kusajärwele, lähheb nimetatud järwest läbbi Saksu-soo peale, kus teine õdde, Pühhast järwest tulles temaga ühte jookseb. Need kaks jõesonekest, kennest üks Ema-lättest, teine jälle Pühhast järwest tõuseb, allustawad kuulsat Emajögge, mis jubba wana põlwe lauludes ja juttudes kidetud olli, ja weel praegu kõige kuulsam meie maa jöggedest on. Otsego mõistlik lapsok, kes jalga alland toetama, ruttab Ema-jõe neitsike rõemsal mel-tele, terretab naeratades taewa illu: päwal päikest, kuud ning tähtesid õsel; terretab lahkest puid, rohtu ning lillekesi kaldal, kuleb lehhe kohhinad ja linno laulu, agga ei mahhi kuskil aega wita, waid lippab ühte puhku eddasi ja mõtleb lapse kombel: „ehk eddespidi weel illusam!“ Et nüüd Issanda lodud illu ikka enam nähha saaks, selle párrast ei jookse ta otse kohhe, waid ühtepuhku logeti ja ristati otsego jännes. Rásto mõisast kallab ta Sangasti kirriko pole, wõt- tab liisadust mitmest allikast ja ojjast, isseárranis Jggasti rajja peal, kus mitto weiket jögge tem- ma sülle wauwad. Üks kaunis jõekene tulles Urwasti kirriko poolt, teine weel surem ja nág- gusam Tõllisti mõisa liggidal Walga linnast, sedda wimast kutsutakse Põddeli jõeks. Men-